

už dňa 23. januára 1937 vzdal zastupovania súkromného žalobcu a dňa 27. januára to súdu oznámil, a z toho dovodzuje, že doručenie učené dňa 25. januára 1937 nemá účinku.

Námietkam týmto nemožno prisvedčiť. Podľa zistenia odvolacieho súdu a obsahu spisov bolo usnesenie vyšetrojúceho sudcu o skončení vyšetrovania, obsahujúce aj poučenie podľa § 129 a 276 tr. p., doručené právnomu zástupcovi súkromného žalobcu Dr. M. dňa 25. januára 1937 a tento dňa 27. januára 1937 oznámil súdu, že sa vzdal zastupovania súkromného žalobcu. Dňa 10. februára 1937 oznámil súkromný žalobca, že svojím zastupovaním poveril advokáta Dr. N., ktorému vyšetrojúci sudca doručil znovu dňa 12. februára 1938 usnesenie o skončení vyšetrovania, a tento advokát podal za súkromného žalobcu dňa 27. februára 1937 obžalovací spis.

Podľa § 79, odst. 2 tr. p. každé doručenie učené advokátovi súkromného žalobcu je účinné aj voči súkromnému žalobcovi. Z toho, čo bolo hore uvedené, plynie, že v dobe, kedy bolo usnesenie vyšetrojúceho sudcu doručené Dr. M., bol tento podľa obsahu spisov právnym zástupcom súkromného žalobcu a len tento stav spisov môže byť pre súd rozhodný a dokiaľ nebolo súdu oznámené, že podľa spisov zmocnený advokát prestal byť zástupcom strany, je každé doručenie učené advokátovi strany spojené s účinkom uvedeným v § 79, odst. 2 tr. p. a nové doručenie nemôže mať vlivu na beh lehoty a nestalo sa tým bezúčinným a neplatným správne doručenie skoršie. Správne preto vyslovil odvolací súd, že žaloba bola podaná po uplynutí lehoty stanovenej v § 276 tr. p. a že je z toho dôvodu trestné pokračovanie vylúčené. Bola preto zmätočná sťažnosť v tejto časti ako bezzákladná podľa § 36, odst. 1 por. nov. zamietnutá.

Čís. 6306.

K § 310 tr. zák.

Nedbalosť riadiča motorového vozidla pri predbiehaní cyklistu po nesprávnej strane cesty.

»Predbiehaním« treba rozumieť každý pohyb vozidla dopredu k predstihnutiu vozidla idúceho pred ním, či už pri tom musí alebo nemusí vybočiť zo svojej jazdnej dráhy.

(Rozh. zo dňa 13. decembra 1938, Zm III 529/38.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti A., obžalovanému z prečinu podľa § 310, odst. 1 tr. z., vyhovel zmätočnej sťažnosti verejného žalobcu, rozsudky oboch súdov nižších stolíc z dôvodu zmätočnosti podľa § 385, č. 1 a) tr. p. zrušil a uznal obžalovaného A. vinným prečinom ťažkého poškodenia tela z nedbalosti podľa § 310, odst. 1 t. r., ktorého sa do-

pustil tým, že dňa 22. apríla 1936 v P., ačkoľvek musel vidieť, že pred ním na bicykli idúca M. prechádza z pravej strany ulice na ľavú, aby sa vyhnula proti nej idúcemu povozu, snažil sa autom, ktoré riadil, predísť M. po ľavej strane, pri čom táto bola zasiahnutá pravou časťou auta a utrpela poranenie, ktoré sa hojilo viac ako osem dní, teda z nedbalosti spôsobil inému ťažké poškodenie tela.

Z d ô v o d o v:

Proti rozsudku odvolacieho súdu uplatnil verejný žalobca zmätočnú sťažnosť z vecného dôvodu zmätočnosti podľa § 385, č. 1 a) tr. p.

Zmätočná sťažnosť verejného žalobcu, s ktorou generálna prokuratúra prejavila súhlas, je dôvodná.

Odvolací súd prijal za dokázaný skutkový stav, zistený krajským súdom, s tou zmenou, že prijal za dokázané, že sa poranenie na hlave, ktoré poškodená pádom s bicykla utrpela, hojilo v dobe dlhšej ako osem, ale menej ako dvacať dní, teda že jej poranenie bolo ťažké.

Podľa zistenia odvolacieho súdu poškodená M. išla dňa 22. apríla 1936 na svojom bicykli po Legionárskej ulici v P. po nesprávnej pravej strane ulice. Proti nej prichádzal po svojej správnej ľavej strane povoz ťahaný koňmi. Za poškodenou išiel autom, ktoré sám riadil, obžalovaný, ktorý išiel po svojej správnej ľavej strane, a to krátko pred nehodou rýchlosťou asi 30 km za hodinu, a vo vzdialenosti asi 50 m od poškodenej dával jej výstražné znamenie, na ktoré poškodená nijako nereagovala, preto obžalovaný v ceste po ľavej strane pokračoval. Poškodená po danom znamení obžalovaného nedala nijak najavo, že chce meniť dosavadný smer cesty, ale pred stretnutím s vozom asi vo vzdialenosti 30 m od voza chcela prejsť na správnu ľavú stranu svojho smeru. Keď poškodená začala zahýbať zprava doľava, bola od obžalovaného na vzdialenosť 10—20 m, ale v tom auto obžalovaného už ju dohánalo a uhnulo pred ňou ešte viac doľava, poškodená však vtedy stratila vládu nad bicyklom, začala balancovať a hoci mala dosť miesta na prejdienie medzi autom idúcim po jej ľavej strane a oproti idúcim povozom, vrazila bicyklom do zadného pravého blatníka auta obžalovaného, následkom čoho spadla na zem a utrpela úraz na hlave, ktorý sa hojil vyše osem dní.

Prvostupňový súd nemal za zistenú žiadnu takú skutočnosť, ktorá by svedčila o nedbalosti obžalovaného, a odvolací súd nespoznal príčinnej súvislosti medzi dokázaným konaním obžalovaného a nastalým úrazom poškodenej. Záver odvolacieho súdu je mylný.

Podľa § 38, odst. 2 zák. č. 81/1935 Sb. z. a n. riadič motorového vozidla musí pri vedení vozidla splniť všetko, čoho je treba s jeho strany k tomu, aby ho stále ovládal a aby bezpečnosť osôb a majetku nebola ohrozená; to sa týka menovite i rýchlosti jazdy.

Ustanovenie § 106, odst. 4 vlád. nar. č. 203/1935 Sb. z. a n. ukladá riadičovi motorového vozidla povinnosť jazdu primerane zvolniť a ak je treba k zabráneniu nehody, vozidlo alebo aj motor zastaviť, mimo iných prípadov vždycky, kedykoľvek je treba zvýšenej opatrnosti, aby bezpečnosť osôb a majetku nebola ohrozovaná.

Podľa ustanovenia § 107 a) zák. čl. I:1890 každé vozidlo musí ísť po ľavej strane cesty a protiídúci povoz musí sa vyhnúť na ľavo, predchádzajúce vozidlo je slobodno predísť len vpravo.

V súdenom prípade je zistené, že obžalovaný krátko pred nehodou išiel rýchlosťou asi 30 km za hodinu, mal pred sebou na nesprávnej strane v smere svojej jazdy poškodenú na bicykli, proti ktorej na správnej strane išiel voz ťahaný koňmi. Za tohoto stavu obžalovaný musel bezpochybné predpokladať, že bicyklistka, ktorá sa blížila proti vozu, bude musieť, aby sa vyhla srážke s vozom, prejsť na svoju správnu ľavú stranu, že sa tak môže stať v každej chvíli, keď sa približoval odzadu k poškodenej. Tá okolnosť, že dával asi z 50 m výstražné znamenie, nepostačí k exkulpácii obžalovaného, lebo obžalovaný videl, že poškodená nereagovala na dané výstražné znamenie, čo mu malo byť výstrahou, a mal preto snížiť rýchlosť svojho auta, aby ho mohol za každej okolnosti ovládať, a aj zastaviť hneď, ak by mu hrozila nebezpečná situácia. Skutočnosť, že obžalovaný dal výstražné znamenie, nesprostovala ho tedy povinnosti zvolniť rýchlosť, po prípade zastaviť vozidlo, ako to výslovne stanoví predpis odst. 3 § 107 vlád. nar. č. 203/1935 Sb. z. a n.

Ďalej treba uvážiť, že obžalovaný svojím autom predbehal poškodenú cyklistku, lebo »predbiehaním« treba rozumieť každý pohyb vozidla do predu k predstihnutiu vozidla idúceho pred ním, či už pri tom musí alebo nemusí vybočiť zo svojej jazdnej dráhy. Bol preto obžalovaný povinný zachovať ustanovenie § 107 a) zák. čl. I:1890, že predchádzajúce vozidlo je slobodno predísť len vpravo. Skutočnosť, že predchádzané vozidlo neuvolnilo miesto po predpísanej správnej strane k predídaniu, neopravňuje predbiehajúce vozidlo, aby predbiehalo po nesprávnej strane, dokiaľ sa nepresvedčí, že predchádzané vozidlo nadobudlo vedomosti o zadnejšom vozidle a o jeho úmysle predísť po nesprávnej strane.

Podľa zisteného stavu poškodená na dané znamenie nijak ani nereagovala, ale vo vzdialenosti 10—20 m od obžalovaného začala zahýbať zprava doľava. Obžalovaný v tej dobe nebol oprávnený poškodenú cyklistku predbehnúť, ale mal rýchlosť svojho auta snížiť a prípadne aj hneď zastaviť, aby bezpečnosť poškodenej nebola ohrozená.

Pri riadnej opatrnosti mal si obžalovaný uvedomiť, že musí byť pripravený na možnosť, že poškodená mu príjde do jeho jazdnej dráhy a preto mal v smysle odst. 4 § 106 vlád. nar. č. 203/1935 Sb. z. a n. snížiť rýchlosť svojho vozidla tak, aby mohol hneď zastaviť, ale nemal cyklistku predbehať po ľavej strane, obzvlášť keď videl, poťažne musel vidieť, že ona vyhába protiídúcemu povozu doľava.

Obžalovaný tedy porušil po objektivnej stránke vyššie uvedené predpisy a dopustil sa trestnej nedbalosti v smysle § 310 tr. z. Skutková podstata tohoto činu je naplnená aj po stránke subjektívnej, lebo obžalovaný pri riadnej opatrnosti mal si uvedomiť možnosť, že poškodená prejde z nesprávnej strany na svoju správnu ľavú stranu, preto mal byť na to pripravený a tedy nejde o nepredvídateľnú situáciu.

Keďže je takto preukázaná neopatrnosť obžalovaného, ktorá bola v príčinnej spojitosti s nastalým výsledkom, nemohlo ho zbaviť viny ani spoluzavinenie samej poškodenej.

Mýlili sa tedy nižšie súdy, keď nespoznaly v čine obžalovaného neopatrnosť, ktorá bola v príčinnej súvislosti s výsledkom označeným v § 310 tr. z., a v dôsledku toho sprostily obžalovaného obžaloby.

Preto postupoval Najvyšší súd podľa § 33, odst. 1 por. nov., zrušil rozsudky oboch nižších súdov ako zmätočné v smysle § 385, čís. 1 a) tr. p. a uznal obžalovaného vinným prečinom ťažkého poškodenia tela podľa § 310, odst. 1 tr. z.

Čís. 6307.

K § 41 tr. zák.

Ustanovuje-li smlouva o vydávání zločinců, ujednaná se státem zločince vydávším, zásadu výlučnosti vydání, smí býti vydáný zločinec stíhán a odsouzen jen pro ty trestné činy, spáchané před vydáním, pro které byl vydán.

(Rozh. ze dne 16. prosince 1938, Zm II 454/38.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal po ústním líčení o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona do rozsudku krajského soudu v N. ze dne 22. září 1938, č. j. Tk VI 1931/38/8, pokud jím byl obžalovaný uznán vinným přestupky podle §§ 32, 36 zbroj. patentu a pokud mu byla podle § 47 zbroj. pat. uložena peněžitá pokuta 20 Kč, v případě nedobytnosti 24 hodin zostřené těžkého žaláře, takto právem:

Rozsudkem krajského soudu v N. ze dne 22. září 1938, č. j. Tk VI 1931/38-8, pokud jím byl obžalovaný uznán vinným přestupky podle §§ 32 a 36 zbroj. pat. a pokud mu byla podle § 47 zbroj. pat. uložena peněžitá pokuta 20 Kč, pokud se týče náhradní trest na svobodě, porušen byl zákon v ustanovení § 41 tr. z. a smlouva mezi republikou Česko-Slovenskou a republikou Polskou čís. 5/1926 Sb. z. a n. v čl. 40. Výroky tyto se zrušují a důsledkem toho se zrušuje i výrok o trestu a výroky s tím souvisící až na výroky o ztrátě práva volebního, o započtení vazby a o povinnosti k náhradě útrat trestního řízení, a obžalovaný se podle § 259, čís. 2 tr. ř. zproštuje obžaloby pro přestupky podle §§ 32 a 36 zbroj. pat.